

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

27 март 2019 година *

„Преюдициално запитване — Вътрешен пазар на пощенските услуги — Директиви 97/67/ЕО и 2008/6/ЕО — Член 7, параграф 1 — Понятието „изключителни или специални права за установяване и предоставяне на пощенски услуги“ — Член 8 — Право на държавите членки да организират услугата за изпращане на препоръчани пратки, използвана в съдебни производства — Срокове за подаване на процесуални документи пред съд — Тълкуване на националното право в съответствие с правото на Съюза — Граници — Директен ефект, на който се позовава еманация на държава членка в спор с частноправен субект“

По дело C-545/17

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Sąd Najwyższy (Върховен съд, Полша) с акт от 19 юли 2017 г., постъпил в Съда на 18 септември 2017 г., в рамките на производството по дело

Mariusz Pawlak

срещу

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: Т. von Danwitz, председател на седми състав, изпълняващ функцията на председател на четвърти състав, К. Jürimäe, С. Lycourgos, Е. Juhász и С. Vajda (докладчик), съдии,

генерален адвокат: М. Campos Sánchez-Bordona,

секретар: К. Malacek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 18 септември 2018 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за полското правителство, от В. Majczyna, S. Żyrek и К. Rudzińska, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от Р. Costa de Oliveira, L. Nicolae и S. L. Kaléda, в качеството на представители,

* Език на производството: полски.

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 27 ноември 2018 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 7, параграф 1, първо изречение от Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 година относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата (ОВ L 15, 1998 г., стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 3, стр. 12), изменена с Директива 2008/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 г. (ОВ L 52, 2008 г., стр. 3, и поправка в ОВ L 225, 2015 г., стр. 49) (наричана по-нататък „изменената директива“), във връзка с член 8 от нея и член 4, параграф 3 ДЕС.
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между г-н Mariusz Pawlak и Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (председател на Фонд за социално осигуряване на селските стопани, Полша) (наричан по-нататък „председателят на KRUS“) по повод обезщетяването на г-н Pawlak вследствие на селскостопанска трудова злополука, от която е пострадал.

Правна уредба

Правото на Съюза

Директива 97/67

- 3 Директива 97/67 започва процеса на постепенна либерализация на пазара на пощенски услуги. Съгласно съображение 2 от Директива 2002/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 юни 2002 г. за изменение на Директива 97/67 относно по-нататъшното отваряне на пощенските услуги в Общността за конкуренция (ОВ L 176, 2002 г., стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 178) Директива 97/67 „установи правна рамка за пощенския отрасъл на общностно равнище, включваща мерки за гарантиране на предоставянето на универсална услуга, за определяне на максимални ограничения за пощенските услуги, които държавите членки могат да запазват за своя универсален доставчик или доставчици с оглед поддържане на универсалната услуга, както и график за вземането на решения за по-нататъшното отваряне на пазара за конкуренция с цел създаване на единен пазар на пощенските услуги“.
- 4 Съображения 16 и 20 от Директива 97/67 гласят:
„(16) [...] поддържането на съвкупност от тези услуги, които могат да бъдат резервирани, съобразно правилата на Договора [за ЕО] и без да се засяга прилагането на правилата за конкуренция, изглежда оправдано, за да се осигури функционирането на универсална услуга в условията на финансово равновесие [...]

[...]

- (20) поради обществения ред и обществената сигурност, държавите членки могат да имат законен интерес да поверят на едно или няколко от образуванията, посочени от тях, правото да поставят на обществено място пощенски кутии, предназначени за събиране на

пощенски пратки; като имат предвид, че поради същите причини, на тях принадлежи правото да посочат субекта/ите, натоварен/и за издаването на пощенски марки, които идентифицират страната по произход, както и тези, натоварени с предоставянето на препоръчаната пощенска услуга, използвана по време на съдебни или административни производства съобразно тяхното национално законодателство [...]“.

- 5 Съгласно член 3, параграфи 4 и 5 от Директива 97/67, съдържащ се в глава 2 от нея, озаглавена „Универсална услуга“:

„4. Всяка държава членка приема необходимите мерки, за да гарантира, че универсалната услуга включва поне следните улеснения:

- събирането, сортирането, транспортирането и доставката на пощенски пратки до 2 кг,
- събирането, сортирането, транспортирането и доставката на пощенски колети до 10 кг,
- услуги относно препоръчаните пратки и пратките с обявена стойност.

5. Националните регулаторни органи могат да вдигнат ограничението на теглото, за да обхване универсалната услуга пощенските колети до тегло, което не надвишава 20 кг и могат да определят специални режими за доставката на тези колети от врата до врата.

Независимо от ограничението на тегло, определено от дадена държава членка, за да обхване универсалната услуга пощенските колети, държавите членки следят за това пощенските колети, получени от други държави членки и тежаци до 20 кг, да бъдат доставени на тяхната територия“.

- 6 Глава 3 от Директива 97/67, озаглавена „Съгласуване на услугите, които могат да бъдат резервирани“, включва членове 7 и 8 от тази директива.

- 7 Член 7, параграфи 1 и 2 от посочената директива има следната редакция:

„1. До степента, необходима, за да се гарантира поддържането на универсалната услуга, услугите, които могат да бъдат резервирани от всяка държава членка за доставчика/доставчиците на универсалната услуга са събирането, сортирането, транспортирането и доставката на вътрешните кореспондентски пратки, независимо дали се касае за ускорена доставка или не, чиято цена е пет пъти по-ниска от обществената тарифа, прилагана за кореспондентска пратка от първото теглово стъпало от най-бързата стандартизирана категория, когато такава категория съществува, при условие че тяхното тегло е по-малко от 350 грама. В случай на безплатна пощенска услуга за незрящи и слабо виждащи лица, могат да се допуснат изключения от ограниченията за тегло и цена.

2. До степента, необходима, за да се гарантира поддържането на универсална услуга, презграничната поща и пряката пощенска реклама могат да бъдат резервирани в рамките на ограниченията на цената и теглото, определени в параграф 1“.

- 8 Член 8 от същата директива предвижда:

„Разпоредбите на член 7 не накърняват правото на държавите членки да организират, в съответствие с тяхното национално законодателство, поставянето на пощенски кутии на обществени места, издаването на пощенски марки, както и услугата за препоръчани пратки, използвана по време на съдебни и административни производства“.

Директива 2002/39

- 9 Директива 2002/39 изменя съществено Директива 97/67. Тя продължава либерализацията на пазара на пощенски услуги и в съображения 14 и 24 от нея определя график за постепенно и контролирано отваряне на пазара за писма за конкуренцията, като посочва 2009 г. като предвидима за пълното осъществяване на вътрешния пазар на пощенските услуги дата.
- 10 Член 7, параграфи 1 и 2 от Директива 97/67, изменена с Директива 2002/39, има следната редакция:

„1. До степента, която е необходима, за да се гарантира поддържането на универсалната услуга, държавите членки могат да продължават да запазват услуги за доставчик или доставчици на универсалната услуга. Тези услуги се ограничават до събирането, сортирането, пренасянето и доставянето на вътрешни пощенски пратки и входяща международна кореспонденция чрез бърза или обикновена поща в рамките на посочените по-долу тегловни и ценови граници. Границата за тегло е 100 грама, считано от 1 януари 2003 г., и 50 грама, считано от 1 януари 2006 г. Тези тегловни граници не се прилагат, считано от 1 януари 2003 г., ако цената е равна или е три пъти по-висока от обществената тарифа за пощенска пратка от първа тегловна категория на най-бързата пощенска категория, и, считано от 1 януари 2006 г., ако цената е равна или е два и половина пъти по-висока от съответната тарифа.

В случай на безплатна пощенска услуга за слепи или за частично незрящи лица могат да се допускат изключения от границите за тегло и цени.

До степента, която е необходима, за да се гарантира предоставянето на универсалната услуга, пряката пощенска реклама може да остане запазена в рамките на същите граници за тегло и цени.

До степента, която е необходима, за да се гарантира предоставянето на универсалната услуга, например, когато определени сектори на пощенската дейност са вече либерализирани или поради специфичните особености на пощенските услуги на държава членка, изходящата международна поща може да остане запазена в рамките на същите граници за тегло и цени.

2. Обмяната на документи не може да бъде запазена дейност“.

Директива 2008/6

- 11 Директива 2008/6 отново изменя съществено Директива 97/67 и завършва процеса на либерализация на вътрешния пазар на пощенски услуги.
- 12 В съображения 13, 16, 25, 26, 56 и 59 Директива 2008/6 предвижда:

„(13) Прогнозното проучване показва, че резервираният сектор вече не следва да бъде предпочитаното решение за финансиране на универсалната услуга. Тази оценка взема предвид интереса на Общността и държавите членки от изграждането на вътрешния пазар и неговия потенциал да осигури растеж и заетост, както и да гарантира наличие на ефикасна услуга от общ икономически интерес за всички ползватели. Следователно е уместно да бъде потвърдена окончателната дата за изграждането на вътрешния пазар за пощенски услуги.

[...]

(16) Пълното отваряне на пазарите на пощенски услуги ще спомогне за увеличаване на общия им обем. То ще допринесе и за поддържане на устойчива и качествена заетост при доставчиците на универсална услуга и ще способства за създаването на нови работни места от други оператори, нови участници на пазара и в свързани стопански отрасли. [...]

[...]

(25) Предвид проведените проучвания и с оглед на разгръщането на пълния потенциал на вътрешния пазар за пощенски услуги е уместно да се прекрати използването на резервирания сектор и специалните права като средство за гарантиране финансирането на универсалната услуга.

(26) Външното финансиране на остатъчните нетни разходи за универсалната услуга може все пак да бъде необходимо за някои държави членки. Поради това е уместно да бъдат изрично пояснени другите налични възможности, за да се осигури финансирането на универсалната услуга, доколкото това е необходимо и оправдано в достатъчна степен, като се остави свобода на избор на държавите членки при определяне на механизмите на финансиране, които да използват. [...] Държавите членки могат да използват други начини за финансиране, позволени от правото на Общността, такива като решаване, когато и ако е необходимо, печалбите, произтичащи от други дейности на доставчика (доставчиците) на универсална услуга извън обхвата на универсалната услуга, да се използват изцяло или отчасти за финансиране на нетните разходи за универсалната услуга, доколкото това е съвместимо с Договора. [...]

[...]

(56) Тъй като целите на настоящата директива, а именно постигането на вътрешен пазар на пощенски услуги в Общността при гарантиране на еднакво равнище на универсални услуги за всички ползватели и установяване на хармонизирани принципи за регулиране на пощенските услуги, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и следователно, поради мащаба и последиците, могат да бъдат по-добре постигнати на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 [ДЕО]. [...]

[...]

(59) Настоящата директива не засяга прилагането на правилата от Договора [за ЕО] относно конкуренцията и свободата на предоставяне на услуги. Доколкото механизмите за финансиране на универсалната услуга включват помощ, отпусната от държава членка, или държавна помощ под каквато и да е форма по смисъла на член 87, параграф 1 от Договора [за ЕО], настоящата директива не засяга задължението на държавите членки да спазват правилата на Договора [за ЕО] относно държавните помощи“.

13 Съгласно член 1 от изменената директива:

„Настоящата директива установява общи правила относно:

- условията, уреждащи предоставянето на пощенски услуги,
- предоставянето на универсална пощенска услуга в рамките на Общността,
- финансирането на универсалните услуги при условия, които гарантират трайното предоставяне на тези услуги,

- тарифните принципи и прозрачността на счетоводството за предоставяне на универсална услуга,
- определянето на стандарти за качество за предоставяне на универсална услуга и въвеждането на система за гарантиране спазването на тези стандарти,
- хармонизирането на техническите стандарти,
- създаването на независими национални регулаторни органи“.

14 Член 2, точки 1 и 6 от изменената директива има следната редакция:

„За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1. пощенски услуги: услуги, които включват събирането, сортирането, пренасянето и доставката на пощенските пратки;

[...]

6. пощенска пратка: адресирана пратка в окончателната форма, в която тя следва да бъде пренесена от доставчика на пощенски услуги. Освен кореспондентските пратки тези пратки още включват например книги, каталози, вестници, периодични издания и пощенски колети, съдържащи стоки със или без търговска стойност“.

15 Глава 3 от изменената директива е озаглавена „Финансиране на универсални услуги“.

16 Член 7 от изменената директива гласи:

„1. Държавите членки не предоставят и не запазват в сила изключителни или специални права за установяването и предоставянето на пощенски услуги. Държавите членки могат да финансират предоставянето на универсални услуги чрез едно или няколко от средствата, предвидени в параграфи 2, 3 и 4, или чрез каквито и да е други средства, съвместими с Договора [за ЕО].

2. Държавите членки могат да гарантират предоставянето на универсални услуги чрез възлагане на такива услуги в съответствие с приложимите правила и разпоредби за обществени поръчки, включително както е предвидено в Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги, конкурентен диалог или процедури на договаряне със или без публикуване на обявление за обществена поръчка [(ОВ L 134, 2004 г., р. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 18 стр. 116)].

3. Когато държава членка установи, че задълженията за универсална услуга, предвидени в настоящата директива, водят до нетни разходи, изчислени съобразно приложение I, и представляват несправедлива финансова тежест за доставчика(ците) на универсалната услуга, същата може да въведе:

- а) механизъм за обезщетяване на засегнатото(ите) предприятие(я) за сметка на публични фондове; или
- б) механизъм за поделяне на нетните разходи за задълженията за универсална услуга между доставчици на услуги и/или ползватели.

4. Когато нетните разходи са поделени в съответствие с параграф 3, буква б), държавите членки могат да създадат компенсационен фонд, който може да се финансира от доставчици на услуги и/или от ползвателски такси и се управлява за тази цел от орган, независим от бенефициера или бенефициерите. Държавите членки могат да обвържат предоставянето на разрешения на доставчиците на услуги съгласно член 9, параграф 2 със задължение за финансова вноска във въпросния фонд или с изпълнението на задълженията за универсална услуга. Определените в член 3 задължения на доставчика(ците) на универсална услуга за предоставяне на универсалната услуга могат да се финансират по този начин.

5. Държавите членки гарантират, че принципите на прозрачност, недискриминация и пропорционалност се спазват при създаването на компенсационния фонд и при определянето на размера на финансовите вноски, посочени в параграфи 3 и 4. Вземите в съответствие с параграфи 3 и 4 решения се основават на обективни и проверими критерии и се огласяват публично“.

Полското право

- 17 Съгласно член 165, параграф 2 от Ustawa — Kodeks postępowania cywilnego (Граждански процесуален кодекс) от 17 ноември 1964 г. (Dz.U., бр. 43, позиция 296), в редакцията му, приложима към спора в главното производство (наричан по-нататък „КРС“):

„Предаването на процесуалния документ в полска пощенска станция на определения оператор по смисъла на [ustawa — Prawo pocztowe — Закона за пощите от 23 ноември 2012 г. (Dz. U. от 2012 г., позиция 1529)] или в пощенска станция на оператор, извършващ универсална пощенска услуга в друга държава — членка на Европейския съюз, е равносилно на подаването му в съда“.

- 18 От акта за преюдициално запитване следва, че съгласно член 3, точка 13 от Закона за пощите „определеният оператор“ е този пощенски оператор, който е „длъжен“ да извършва универсалната услуга. Другите оператори обаче са „оправомощени“ да извършват пощенска дейност в избрана от тях област, без да имат задължения в това отношение.
- 19 С решение на Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (председател на Службата за електронни комуникации) от 30 юни 2015 г. Poczta Polska S.A. получава статут на определен оператор за предоставянето на универсалната пощенска услуга за период от 10 години по силата на Закона за пощите.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 20 Г-н Mariusz Pawlak, селскостопански работник, е претърпял трудова злополука, поради което е поискал обезщетение от Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Фонд за социално осигуряване на селските стопани, Полша). Неудовлетворен от решението на председателя на KRUS, получено в отговор на искането му, г-н Pawlak подава жалба срещу това решение пред Sąd Rejonowy w Poznań-Grundwald (Районен съд Познан-Грюндвалд, Полша), който уважава жалбата.
- 21 Председателят на KRUS подава жалба срещу решението на този съд пред Sąd Okręgowy w Poznaniu (Окръжен съд Познан, Полша), който отхвърля въззивната жалба като недопустима, тъй като е получена в съда на 22 юни 2016 г., а срокът за подаване на тази жалба е изтекъл на 20 юни 2016 г.

- 22 Sąd Okręgowy w Poznaniu (Окръжен съд Познан) е постановил, че е ирелевантно обстоятелството, че на клеймото на пощенската пратка, подадена при оператор, различен от определения оператор, фигурира датата 20 юни 2016 г., т.е. последният ден от срока за обжалване, тъй като съгласно член 165, параграф 2 от КРС за равносилно на подаване на процесуален документ пред посочената юрисдикция се приема само изпращането на документа чрез определения оператор, дори и с обикновена поща.
- 23 Председателят на KRUS подава касационна жалба срещу решението, постановено от Sąd Okręgowy w Poznaniu (Окръжен съд Познан) пред Sąd Najwyższy (Върховен съд, Полша). Той твърди, че последната юрисдикция е нарушила член 165, параграф 2 от КРС и изтъква, че подадената пред нея въззивна жалба е подадена в предвидения срок в пощенската станция на пощенски оператор.
- 24 Sąd Najwyższy (Върховен съд) констатира, че съдебната му практика относно член 165, параграф 2 от КРС не е недвусмислена и че тази разпоредба поражда съмнения по отношение на съвместимостта ѝ с правото на Съюза.
- 25 В това отношение запитващата юрисдикция посочва различия между две противоположни тенденции в съдебната практика, що се отнася до правните последици от подаването на процесуален документ в полска пощенска станция на пощенски оператор, различен от определения оператор. Според виждането на мнозинството подаденият при тези условия процесуален документ се счита за просрочен, ако е получен от съответната юрисдикция след изтичане на законовия срок, в който процесуалният документ е трябвало да бъде подаден. Според виждането на малцинството, подаването на процесуален документ в законовия срок в полска пощенска станция е равносилно на подаването му пред съответната юрисдикция, независимо дали е подаден в станция на определения оператор или на който и да било друг пощенски оператор.
- 26 Запитващата юрисдикция приема, че първото направление в съдебната практика не отчита контекста на правото на Съюза при тълкуването на член 165, параграф 2 от КРС, като имплицитно приема, че съдържанието на тази разпоредба не попада в приложното поле на Директива 97/67. Според тази юрисдикция второто направление в съдебната практика, от своя страна, се опира на тълкуване на тази разпоредба, което е в съответствие с правото на Съюза. Въпреки това тя подчертава, че в решенията ѝ, в които е възприето това второ направление, не се съдържат мотиви относно обхвата на член 7, параграф 1, първо изречение от изменената директива или относно начина за привеждане в съответствие на прилагането на член 165, параграф 2 от КРС с правото на Съюза.
- 27 При тези условия Sąd Najwyższy (Върховен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Трябва ли член 7, параграф 1, първо изречение във връзка с член 8 от [изменената директива] да се тълкува в смисъл, че национална процесуалноправна уредба като съдържащата се в член 165, параграф 2 от [КРС] — съгласно която само предаването на процесуален документ в национална пощенска станция на определения оператор, тоест отговарящия за извършването на универсална услуга оператор, е равносилно на подаване на този документ в съда и в която такива последици не се признават на предаването на процесуален документ в национална пощенска станция на друг пощенски оператор, извършващ универсална услуга, който обаче не е определеният оператор — е специално право?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли член 7, параграф 1, първо изречение от [изменената] директива във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС да се тълкува в смисъл, че предимствата, произтичащи от признаването на специално право на определения оператор в

нарушение на член 7, параграф 1, първо изречение от [изменената] директива, трябва да се предоставят и на останалите пощенски оператори — така че предаването на процесуален документ в национална пощенска станция на пощенски оператор, извършващ универсална услуга, който обаче не е определеният оператор, също да се счита за равносилно на подаване на този документ в съда — въз основа на принципи, аналогични на произтичащите от [решение от 21 юни 2007 г., Jonkman и др. (С-231/06—С-233/06, ЕУ:С:2007:373)]?

- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос, трябва ли член 7, параграф 1, първо изречение от [изменената] директива във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС да се тълкува в смисъл, че страна в производството, която е еманация на държава членка, може да се позове на несъответствието на разпоредба от националното право — каквато е член 165, параграф 2 от КРС — с член 7, параграф 1, първо изречение от [изменената] директива?“

По преюдициалните въпроси

Предварителни бележки

- 28 Полското правителство поддържа, че разпоредба като член 165, параграф 2 от КРС не попада в приложното поле на изменената директива, а спада към процесуалноправните норми, които тази директива няма за цел да хармонизира. В това отношение, полското правителство отбелязва, че Директива 97/67 е приета на основание член 95 ЕО, който представлява правното основание за сближаване на националните законодателства, за да се гарантира функционирането на вътрешния пазар, а правното основание за хармонизиране на гражданските процесуални норми е член 65 ЕО (понастоящем член 81 ДФЕС).
- 29 Освен това посоченото правителство уточнява, че член 1 от изменената директива относно приложното ѝ поле изброява областите, в които изменената директива установява общи правила, като сред тях не фигурира гражданското производство.
- 30 Следва да се уточни в това отношение, че Директива 2008/6, както и Директива 97/67, която изменя, е приета на основание на членове от Договора за ЕО, понастоящем след изменението членове 53 ДФЕС, 62 ДФЕС и 114 ДФЕС, които имат за цел на общностния законодател да се предостави специфично правомощие да приема мерки, предназначени да подобрят функционирането на вътрешния пазар (решение от 5 октомври 2000 г., Германия/Парламент и Съвет, С-376/98, ЕУ:С:2000:544, т. 87).
- 31 С последното изменение на Директива 97/67 с Директива 2008/6 според съображения 13 и 16 от последната директива общностният законодател е възнамерявал да завърши процеса на либерализация на пазара на пощенските услуги и да потвърди окончателната дата за изграждането на вътрешния пазар на пощенски услуги, като премахне не само последните пречки пред пълното отваряне на пазара за някои доставчици на универсалната услуга, но и всички останали пречки пред предоставянето на пощенските услуги (вж. в този смисъл решение от 16 ноември 2016 г., DHL Express (Австрия), С-2/15, ЕУ:С:2016:880, т. 26). В същото време общностният законодател е целял гарантиране на еднакво равнище на универсални услуги за всички ползватели и установяване на хармонизирани принципи за регулиране на пощенските услуги съгласно съображение 56 от Директива 2008/6.
- 32 От обстоятелството обаче, че в член 1 от изменената директива не се споменава гражданското производство, не би могло да се направи извод, че тази директива не може да има никакво действие върху други области от националното право. Различно тълкуване, като предложеното от полското правителство, би компрометирало постигането на преследваната с изменената

директива цел за пълно изграждане на вътрешния пазар на пощенските услуги. В действителност то би позволило на държавите членки да запазят мерки, които чрез действието си биха представлявали пречки за конкуренцията на този пазар.

- 33 Освен това член 8 от изменената директива се отнася до услугата за изпращане на препоръчани пратки, използвана в съдебни производства.
- 34 Следователно трябва да се отхвърли доводът на полското правителство, че национална гражданско процесуална норма като предвидената в член 165, параграф 2 от КРС не попада в приложното поле на изменената директива поради своя предмет, независимо от въздействието на тази норма върху хармонизираните с тази директива области.

По първия въпрос

- 35 С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 7, параграф 1, първо изречение от изменената директива във връзка с член 8 от нея трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска разпоредба от националното право като разглежданата в главното производство, която признава като равносилно на подаване на процесуален документ пред съответната юрисдикция само подаването на този акт в пощенска станция на оператора, определен за предоставянето на универсалната услуга.
- 36 За да се отговори на този въпрос, е необходимо последователно да се даде тълкуване на тези две разпоредби.

По тълкуването на член 7, параграф 1, първо изречение от изменената директива

- 37 Следва да се припомни, че член 7, параграф 1, първо изречение от изменената директива забранява на държавите членки да предоставят или запазват в сила изключителни или специални права за установяването и предоставянето на пощенски услуги.
- 38 От самия текст на посочената разпоредба, която очертава обхвата на съдържащата се в нея забрана, като визира „установяването и предоставянето на пощенски услуги“, следва, че предоставянето или запазването в сила на изключително или специално право са забранени, доколкото то се отнася до пощенските услуги.
- 39 Понятието „пощенски услуги“ е дефинирано в член 2, точка 1 от изменената директива и означава услуги, които включват събирането, сортирането, пренасянето и доставката на пощенските пратки. Понятието „пощенска пратка“ от своя страна е определено в член 2, точка 6 от изменената директива и означава адресирана пратка в окончателната форма, в която тя следва да бъде пренесена от доставчика на пощенски услуги, и включва, освен кореспондентските пратки, например книги, каталози, вестници, периодични издания и пощенски колетки, съдържащи стоки със или без търговска стойност.
- 40 Следва да се приеме, че изпращането по пощата на процесуални документи на юрисдикциите категорично представлява пощенска пратка по смисъла на член 2, точка 6 от изменената директива и следователно свързаната с това услуга попада в обхвата на понятието „пощенски услуги“ по смисъла на член 2, точка 1 от посочената директива. Този извод се потвърждава от изричното препращане към тази услуга в член 8 от посочената директива и съображение 20 от Директива 97/67, които споменават услугата за изпращане на препоръчани пратки, използвана в съдебни производства. От това следва, че предоставянето на изключително или специално право във връзка с услугата за изпращане по пощата на процесуални документи на юрисдикциите попада в обхвата на забраната, предвидена в член 7, параграф 1 от изменената директива.

- 41 Що се отнася до израза „изключителни или специални права“, съдържащ се в член 7, параграф 1, следва да се установи, че както тази разпоредба, така и която и да било друга разпоредба от изменената директива, не съдържа определение на този израз.
- 42 Въпреки това този израз съответства на идентичния израз, използван в член 106, параграф 1 ДФЕС, който гласи, че „[в] случаите на публични предприятия и на предприятия, на които държавите членки са предоставили изключителни или специални права, държавите членки нямат право нито да приемат, нито да запазят съществуването на какъвто и да е акт, който противоречи на разпоредбите, съдържащи се в Договорите, и в частност на разпоредбите, предвидени в член 18 и членове 101—109“.
- 43 Съгласно практиката на Съда дадена държавна мярка може да се счита за предоставяща изключителни или специални права по смисъла на член 106, параграф 1 ДФЕС, когато осигурява защита на ограничен брой предприятия и може съществено да засегне способността на другите предприятия да упражняват разглежданата икономическа дейност на същата територия при равностойни по същество условия (решение от 12 декември 2013 г., SOA Nazionale Costruttori, C-327/12, EU:C:2013:827, т. 41 и цитираната съдебна практика).
- 44 Следва да се припомни, че член 106, параграф 1 ДФЕС, който няма самостоятелно значение, чрез препращането към други членове от ДФЕС не допуска държавите членки да запазят в сила правна уредба, която противоречи в частност на членове 49 ДФЕС и 59 ДФЕС, както и на правилата за конкуренция, предвидени в ДФЕС, що се отнася по-специално до предприятия, на които предоставят изключителни или специални права (вж. в този смисъл решения от 13 декември 2007 г., United Pan-Europe Communications Belgium и др., C-250/06, EU:C:2007:783, т. 14, 15 и 17 и цитираната съдебна практика, и от 17 юли 2008 г., ASM Brescia, C-347/06, EU:C:2008:416, т. 61).
- 45 Следователно целите на член 106, параграф 1 ДФЕС и преследваните с Директива 2008/6 цели, припомнени в точка 31 от настоящото решение, и по-специално свързаните с обвързването на пощенския сектор, подчинен на задължения за предоставяне на публична услуга, с правилата на конкуренцията, предвидени в ДФЕС, както и с премахването на пречките пред осъществяването на вътрешния пазар на пощенските услуги до голяма степен съвпадат. Следователно определението на понятието „изключително или специално право“ по смисъла на практиката на Съда, цитирана в точка 43 от настоящото решение, може да бъде пренесено към конкретния контекст на Директива 97/67.
- 46 Безспорно член 106, параграф 1 ДФЕС не забранява сам по себе си предоставянето или запазването в сила на изключително или специално право на дадено предприятие, но изисква това предоставяне или запазване в сила да отговарят на другите материалноправни разпоредби на ДФЕС, докато член 7, параграф 1, първо изречение от изменената директива забранява предоставянето или оставянето в сила на изключително или специално право на предприятие за установяването и предоставянето на пощенски услуги.
- 47 Въпреки това такава разлика в последиците, с които е свързано установяването на съществуване на изключително или специално право по силата на двете разпоредби, не е пречка за пренасянето в контекста на изменената директива на понятието за изключително или специално право по смисъла на практиката на Съда, цитирана в точка 43 от настоящото решение. Както правилно уточнява Европейската комисия в съдебното заседание, тази разлика води само до това, че в случай на „изключително или специално право“, предоставено от държава членка на предприятие, спазването на член 7, параграф 1 от изменената директива следва да бъде предмет на самостоятелна проверка относно изпълнението на член 106, параграф 1 ДФЕС. Това заключение обаче произтича и от съображение 59 от Директива 2008/6, което гласи, че Директивата не засяга прилагането на правилата от Договора относно конкуренцията и свободата на предоставяне на услуги.

- 48 Що се отнася до обхвата на забраната за предоставяне или оставяне в сила на изключителни или специални права, предвидена в член 7, параграф 1, първо изречение от изменената директива, от текста на тази разпоредба следва, че по принцип забраната е обща.
- 49 Това се потвърждава и от целта и генезиса на член 7 от изменената директива. Така съгласно второто изречение на параграф 1 от този член, държавите членки могат да финансират предоставянето на универсални услуги със средствата, предвидени в параграфи 2—4 от посочения член, или чрез всички други средства, съвместими с Договора.
- 50 В това отношение от съображения 25 и 26 от Директива 2008/6, следва, че чрез член 7 от изменената директива общностният законодател е възнамерявал да прекрати използването на резервирания сектор и специалните права като средство за разширяване на финансирането на универсалната услуга, като същевременно позволи на държавите членки да използват други средства за външно финансиране на универсалната услуга, нарушаващи конкуренцията в по-малка степен.
- 51 В действителност, както следва от член 7 от Директива 97/67, изменена с Директива 2002/39, и от съображение 16 от Директива 97/67, доколкото това е необходимо, за да се гарантира поддържането на универсалната услуга в условията на финансово равновесие, държавите членки са имали възможност да запазят различни услуги, чийто обхват е очертан в посочения член 7, за един или няколко доставчици на универсална услуга. От друга страна, подобна възможност не беше предвидена в Директива 2002/39 по отношение на услугите, които не са запазени съгласно посочения член 7, независимо дали попадат в обхвата на универсалната услуга.
- 52 В действителност, от практиката на Съда следва, че държавите членки нямат възможност да разширяват по свое желание услугите, запазени за доставчици на универсална пощенска услуга съгласно член 7 от Директива 97/67, изменена с Директива 2002/39, доколкото такова разширяване противоречи на целта на така изменената Директива 97/67, чиято цел е постепенна и контролирана либерализация на пощенския сектор (вж. в този смисъл решение от 18 декември 2007 г., *Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia*, C-220/06, EU:C:2007:815, т. 67 и цитираната съдебна практика).
- 53 С Директива 2008/6 общностният законодател въвежда настоящата редакция на член 7, параграф 1 от изменената директива, без да се връща на въпроса за осъществената до момента либерализация в нерезервирания сектор. От това следва, че вследствие на това изменение на посочения член 7, параграф 1 обстоятелството, че дадена държава членка е запазила пощенска услуга, независимо дали тя попада в обхвата на универсалната услуга, за един или няколко доставчици, на които е възложено предоставянето на универсална услуга, представлява забранено средство за гарантиране на финансирането на универсалната услуга.
- 54 Ето защо при условията на дерогацията, предвидена в член 8 от изменената директива, предоставянето или оставянето в сила на изключителни или специални права за установяване и предоставяне на пощенски услуги по смисъла на член 7, параграф 1, първо изречение от изменената директива е забранено.
- 55 В това отношение, обратно на твърдяното от полското правителство в съдебното заседание, за прилагането на тази забрана не следва да се прави разграничение в зависимост от това дали специалното или изключителното право за установяване и предоставяне на пощенски услуги е предоставено на доставчик на универсална услуга при спазване или не на принципите на обективност, пропорционалност, недопускане на дискриминация и прозрачност.

- 56 В действителност подобно тълкуване не само не се основава на никакъв текст от Директива 2008/6, но и ако трябваше да бъде следвано, то би довело до ограничаване на обхвата на забраната, предвидена в член 7, параграф 1, първо изречение от изменената директива, поради което би компрометирало постигането на преследваната с тази директива цел за пълното изграждане на вътрешния пазар на пощенски услуги.
- 57 В случая от акта за преюдициално запитване следва, че според член 165, параграф 2 от КРС подаването на процесуален документ в полска пощенска станция на оператора, определен съгласно Закона за пощите, или в пощенска станция на доставчик на универсална услуга в друга държава членка е равносилно на подаването на този акт пред съответната юрисдикция.
- 58 С оглед на съображенията, изложени в точка 40 от настоящото съдебно решение, такава разпоредба от националното право, доколкото се отнася до услугата за изпращане на процесуални документи до юрисдикциите по пощата, трябва да се разглежда като предоставяне на пощенски услуги по смисъла на член 7, параграф 1, първо изречение от изменената директива във връзка с член 2, точки 1 и 6 от тази директива.
- 59 Що се отнася до въпроса дали чрез разпоредба от националното право като разглежданата в главното производство съответната държава членка предоставя „изключителни или специални права“ за установяване на пощенски услуги, е безспорно, на първо място, че тази разпоредба, която се квалифицира като „закон“ в акта за преюдициално запитване, е законодателна мярка по смисъла на практиката на Съда по член 106, параграф 1 ДФЕС (вж. в този смисъл решение от 13 декември 1991 г., GB-Inno-VM, C-18/88, EU:C:1991:474, т. 20).
- 60 На второ място, що се отнася до въпроса дали такава законодателна мярка осигурява защита на ограничен брой предприятия по смисъла на съдебната практика, изведена от решение от 12 декември 2013 г., SOA Nazionale Costruttori (C-327/12, EU:C:2013:827, т. 41), запитващата юрисдикция уточнява, че само операторът, определен по смисъла на Закона за пощите да осигури универсална услуга, може да се ползва от правилото, съдържащо се в член 165, параграф 2 от КРС, което обвързва изпращането на процесуален документ до юрисдикция чрез този оператор или доставчик с настъпването на благоприятни правни последици.
- 61 Всъщност, както следва от акта за преюдициално запитване, съгласно член 165, параграф 2 от КРС законните срокове за подаване на процесуални документи пред юрисдикциите, се считат за спазени при подаване на процесуален документ в тези законни срокове в пощенска станция на определения оператор или доставчика, посочени в тази разпоредба. Обратно, когато подобна пратка се извършва чрез друг доставчик на пощенски услуги, пратката трябва да бъде предадена от доставчика на тази юрисдикция преди изтичането на законоустановения срок, за да се счита за подадена в този срок.
- 62 Следователно разпоредба от националното право като член 165, параграф 2 от КРС изглежда предоставя предимство на ограничен брой предприятия, тъй като запазва за определения оператор или за друг доставчик на универсална услуга в друга държава членка, услуга за изпращане на процесуалните документи на юрисдикциите, както и привилегията, изразяваща се в това процесуалният документ, подаден чрез този оператор или този доставчик, да се счита за подаден пред самата юрисдикция.
- 63 На трето място, що се отнася до въпроса дали такава разпоредба е от естество да засегне съществено способността на другите предприятия да упражняват разглежданата икономическа дейност на същата територия при равностойни по същество условия по смисъла на съдебната практика, изведена от решение от 12 декември 2013 г., SOA Nazionale Costruttori (C-327/12, EU:C:2013:827, т. 41), следва да се отбележи, с оглед на данните, съдържащи се в акта за преюдициално запитване, че разглежданият случай би бил такъв.

- 64 Всъщност доставчик на пощенски услуги, различен от споменатите в член 165, параграф 2 от КРС, не може да предоставя услуга за изпращане на процесуални документи на юрисдикциите, като се ползва с привилегията, изразяваща се в това тези процесуални документи да се считат за подадени пред съответните юрисдикции, подобно на процесуалните документи, подадени чрез определен оператор или друг доставчик, посочени в тази разпоредба, като това има за последица, че изключва посочената услуга от свободната конкуренция на вътрешния пазар на пощенски услуги.
- 65 Следователно, при условие че това бъде проверено от запитващата юрисдикция, разпоредба от националното право като разглежданата в главното производство предоставя изключителни или специални права за установяване и предоставяне на пощенски услуги по смисъла на член 7, параграф 1, първо изречение от изменената директива.

По тълкуването на член 8 от изменената директива

- 66 Съгласно член 8 от тази директива разпоредбите на член 7 от изменената директива не накърняват правото на държавите членки да организират, в съответствие с тяхното национално законодателство, поставянето на пощенски кутии на обществени места, издаването на пощенски марки, както и услугата за препоръчани пратки, използвана по време на съдебни и административни производства.
- 67 С оглед на редакцията и контекста му член 8 от изменената директива трябва да се тълкува ограничително, тъй като предвижда изключение от общото правило, съдържащо се в член 7 от тази директива, предвиждащо премахването занапред на специалните и изключителни права с цел да се завърши изграждането на вътрешния пазар на пощенските услуги — основната цел, преследвана с Директива 2008/6.
- 68 От това следва, като се има предвид, че редакцията на член 8 от изменената директива се отнася до организацията на услугата за пратки, използвана по време на съдебни производства само по отношение на „препоръчаните пратки“, че предвиденото в този член изключение не може да се тълкува разширително с оглед на прилагането му към услугата за обикновени пощенски пратки, използвана в съдебни производства.
- 69 В случая обаче член 165, параграф 2 от КРС не прави разграничение за целите на ползването на предвиденото в него преимущество според вида на пратката — чрез обикновена или препоръчана поща — за процесуалния документ. Предвид съображенията, изложени в точки 67 и 68 от настоящото решение, тази норма от националното право следователно може да попадне в приложното поле на член 8 от изменената директива само доколкото се отнася до услугите за препоръчани пратки на процесуални документи до юрисдикциите.
- 70 Що се отнася до обхвата на предвиденото в член 8 от изменената директива изключение, запитващата юрисдикция, както и Комисията считат, че тъй като се тълкува ограничително, този член не оправомощава държавите членки да запазят тази услуга само за един оператор, нито ги оправомощава да установят привилегия като произтичащата от разглежданата в главното производство национална разпоредба, а само позволява на държавите членки да предвидят задължение за страните по даден спор да изпращат с препоръчана поща процесуалните документи до юрисдикция.
- 71 В това отношение следва да се уточни, че съгласно сведенията, съдържащи се в преюдициалното запитване и неоспорени от други данни в преписката, член 165, параграф 2 от КРС създава предимство в полза на оператор на конкурентен пазар, с което не разполагат останалите оператори, доколкото подаването на процесуални документи чрез посочения оператор е равносилно на подаване пред юрисдикция с последицата, че процесуалният срок може да бъде

спазен дори когато този документ е получен от юрисдикцията след изтичането му. От това следва, че същественият въпрос в случая е дали държава членка може да се позове на член 8 от изменената директива, за да установи или запази в сила привилегия като произтичащата от разглежданата в главното производство национална разпоредба.

- 72 Що се отнася до целта на член 8 от изменената директива, тя е обявена в съображение 20 от Директива 97/67, според което „поради общественения ред и обществената сигурност, държавите членки могат да имат законен интерес да поверят на едно или няколко от образуванията, посочени от тях, правото да поставят на обществено място пощенски кутии [...]; [...] поради същите причини, на тях принадлежи правото да посочат субекта/ите, натоварен/и за издаването на пощенски марки [...], както и тези, натоварени с предоставянето на препоръчаната пощенска услуга, използвана по време на съдебни или административни производства съобразно тяхното национално законодателство“. От това следва, че посоченият член 8, който остава неизменен въпреки няколкократните изменения на Директива 97/67, трябва да се тълкува в смисъл, че цели да позволи на държавите членки, що се отнася до услугата за препоръчана поща, използвана по време на съдебни производства, да се отклонят от общото правило, предвидено в член 7 от изменената директива, по съображения за обществен ред и обществена сигурност и в случай че имат законен интерес.
- 73 При тези условия член 8 от изменената директива, тълкуван в светлината на съображение 20 от Директива 97/67, трябва да се разбира в смисъл, че за да се възползва от предвиденото в посочения член изключение, държавата членка трябва да докаже наличието на обществен интерес.
- 74 Това тълкуване се потвърждава от целите, преследвани с правната уредба, в която се вписва посочения член 8. В действителност, както следва от съображения 25 и 56 от Директива 2008/6, последната има за цел да реализира вътрешния пазар за пощенски услуги и да прекрати използването на резервирания сектор и специалните права като средство за гарантиране на финансирането на универсалната услуга. Въпреки това, да се позволи на дадена държава членка да предостави изключително или специално право в либерализиран пазар при липсата на каквато и да било обективна обосновка, би противоречало на тези цели.
- 75 Що се отнася до член 165, параграф 2 от КРС, Комисията изтъква, че нито в акта за преюдициално запитване, нито в писмените бележки на полското правителство не се посочва обективна обосновка за предоставянето на предвиденото в него предимство.
- 76 В това отношение в съдебното заседание полското правителство уточнява, че в Полша териториалният обхват на услугата за препоръчани пратки, предложени от различните оператори, е много разнороден и следователно има интерес всички пратки на процесуални документи до юрисдикциите да се ползват с еднакви гаранции по отношение на сигурността на пратките и сроковете, в които тези пратки се предават на юрисдикциите. Това била причината, поради която на оператора, на когото е възложено предоставянето на универсална услуга, извършващ дейност на цялата територия на страната, е предоставена въпросната привилегия.
- 77 В случая следва да се констатира, че съгласно данните, доведени до знанието на Съда, по силата на полското законодателство другите оператори също могат да пренасят процесуални документи, предназначени за юрисдикциите, и следователно се приема, че разполагат с подходящи за тази дейност организационни средства и персонал. Освен това обясненията, представени от това правителство, не позволяват да се установи по какъв начин разликата в процесуалните срокове в зависимост от оператора би могла да насърчи правната сигурност и доброто правораздаване, за които допринасят тези срокове. В случай като разглеждания в главното производство обаче, в който допустимостта на жалбата зависи от избрания оператор, съображенията, изведени от правната сигурност и доброто правораздаване, изглежда дори се противопоставят на подобна разлика по отношение на процесуалните срокове. При тези

условия, като допуска различни срокове според избрания измежду конкуриращи се оператори, осъществяващи дейност на същия пазар, разглежданото в главното производство законодателство явно не отговаря истински на желанието за постигане на целта за обществен ред, като това следва да се провери от запитващата юрисдикция.

- 78 С оглед на тези данни изглежда, че член 8 от изменената директива не може да се тълкува в смисъл, че допуска запазването на разпоредба от националното право като разглежданата в главното производство.
- 79 С оглед на гореизложеното на първия въпрос следва да се отговори, че член 7, параграф 1, първо изречение от изменената директива във връзка с член 8 от тази директива трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска разпоредба от националното право, която признава като равносилно на подаване на процесуален документ пред съответната юрисдикция само подаването на този акт в пощенска станция на единствения оператор, определен за предоставянето на универсалната услуга, при това без обективна обосновка, изведена от съображения за обществен ред или обществена сигурност.

По втория и третия въпрос

- 80 С втория и третия си въпрос, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 7, параграф 1, първо изречение от изменената директива във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че предимството, с което по силата на разпоредба на националното право като разглежданата в главното производство, се ползва операторът, определен да гарантира предоставянето на универсална услуга, ако се установи, че то е било предоставено в нарушение на посочения член 7, параграф 1, първо изречение, трябва да се предостави и на други пощенски оператори, за да се избегне всякаква дискриминация. Тя иска да се установи също дали еманация на държава членка може да се позове на директния ефект на тази разпоредба в рамките на спор с частноправен субект.
- 81 Следователно запитващата юрисдикция изпитва съмнения основно по отношение на последиците, които трябва да се изведат в спора в главното производство, от евентуална несъвместимост на член 165, параграф 2 от КРС с изменената директива.
- 82 Следва да се отбележи, на първо място, че според запитващата юрисдикция, тълкуването, според което член 165, параграф 2 от КРС бил в съответствие с член 7, параграф 1, първо изречение от изменената директива, е тълкуване *contra legem*. Освен това подобно тълкуване би довело до дерогиране на действието на буквалното тълкуване на разпоредба от националното право, а това би представлявало спорна практика, що се отнася до процесуална норма.
- 83 Следва да се припомни в това отношение, че от практиката на Съда следва, че при прилагането на националното право националната юрисдикция, от която се иска да го тълкува, е длъжна да го направи, доколкото е възможно, в светлината на текста, както и на целта на тази директива, за да се постигне определеният от нея резултат и по този начин да се съобрази с член 288, трета алинея ДФЕС. Изискването за тълкуване на националното право в съответствие с общностното право е присъщо за системата на Договора, доколкото дава възможност на националната юрисдикция, в рамките на своята компетентност, да осигури пълната ефикасност на правото на Съюза, когато се произнася по споровете, с които е сезирана (решение от 19 януари 2010 г., Küçükdeveci, C-555/07, EU:C:2010:21, т. 48 и цитираната съдебна практика).
- 84 Също така следва да се отбележи, че националните юрисдикции следва, като вземат предвид всички правила на националното право и приложат признатите от последното методи за тълкуване, да преценят дали и до каква степен национална разпоредба може да се тълкува в

- съответствие с въпросната директива, без да извършат тълкуване *contra legem* на тази национална разпоредба (вж. в този смисъл решение от 22 януари 2019 г., *Cresco Investigation*, С-193/17, ЕУ:С:2019:43, т. 74 и цитираната съдебна практика).
- 85 Подобно конформно тълкуване действително е ограничено от общите принципи на правото на Съюза, и по-специално от принципа на правната сигурност, в смисъл, че не може да служи за основа на тълкуване *contra legem* на националното право (вж. в този смисъл решения от 16 юли 2009 г., *Mono Car Styling*, С-12/08, ЕУ:С:2009:466, т. 61 и цитираната съдебна практика, и от 19 април 2016 г., *DI*, С-441/14, ЕУ:С:2016:278, т. 32 и цитираната съдебна практика).
- 86 Запитващата юрисдикция изпитва съмнения относно обхвата на тези ограничения при обстоятелствата на спора в главното производство, в който се поставя въпросът за последиците от евентуално несъответствие с правото на Съюза на норма на националното право относно спазването на законоустановения срок за подаване на жалба пред съответната национална юрисдикция от страна по спора.
- 87 В практиката си Съдът е признал значението в правния ред на Съюза на спазването на процесуалните срокове, които целят да гарантират правната сигурност, като се избегне неограниченото във времето оспорване на актове на Съюза, пораждащи правни последици, както и на изискванията за добро правораздаване и процесуална икономия (решение от 14 септември 1999 г., *Комисия/AssiDomän Kraft Products и др.*, С-310/97 Р, ЕУ:С:1999:407, т. 61). Същите съображения са в основата на изискването за спазване на процесуалните срокове, предвидени в правните системи на държавите членки.
- 88 От това следва, че както обстоятелството, че тълкуването на член 165, параграф 2 от КРС в съответствие с изменената директива би довело до тълкуване *contra legem* на тази разпоредба, така и обстоятелството, че подобно конформно тълкуване би могло да повлияе на прилагането на норми от националното право в областта на сроковете за обжалване, целящи да гарантират правната сигурност, в случая поставят ограничения на изискването за тълкуване на националното право в съответствие с правото на Съюза.
- 89 На второ място, що се отнася до въпроса дали еманация на държава членка може да се позове на изменената директива, за да не се приложи в спор с частноправен субект разпоредба на тази държава членка, противоречаща на изменената директива, от практиката на Съда следва, че да се допусне, че еманация на държава членка може да противопостави на частноправен субект разпоредбите на директива, която тази държава не е транспонирала правилно в националното право, означава да се позволи на въпросната държава да извлече полза от неспазването на правото на Съюза (вж. в този смисъл решения от 26 септември 1996 г., *Arcaro*, С-168/95, ЕУ:С:1996:363, т. 36 и цитираната съдебна практика, и от 12 декември 2013 г., *Portgás*, С-425/12, ЕУ:С:2013:829, т. 24 и 25).
- 90 В случая съгласно сведенията, съдържащи се в акта за преюдициално запитване, страната, която се позовава срещу частноправен субект на несъвместимостта на член 165, параграф 2 от КРС с разпоредбите на изменената директива срещу частноправен субект, е председателят на KRUS, а именно публичен орган, квалифициран като „еманация на държавата“. Съгласно съдебната практика, цитирана в предходната точка от настоящото съдебно решение, публичен орган като председателя на KRUS не може да се позове обаче на изменената директива, като такава, срещу частноправен субект.
- 91 Вследствие на това, с оглед на обстоятелствата по спора в главното производство, не е необходимо да се разглежда въпросът дали предимството, с което се ползва операторът, определен да гарантира предоставянето на универсална услуга съгласно член 165, параграф 2 от КРС, ако се допусне, че е предоставено в нарушение на изменената директива, трябва да бъде предоставено и на другите пощенски оператори.

- 92 С оглед на гореизложеното на втория и третия въпрос следва да се отговори, че публичен орган, определен като еманация на държава членка, не може да се позове на самата изменена директива срещу частноправен субект.

По съдебните разноски

- 93 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

- 1) Член 7, параграф 1, първо изречение от Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 година относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата, изменена с Директива 2008/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 г., във връзка с член 8 от нея трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска разпоредба от националното право, която признава като равносилно на подаване на процесуален документ пред съответната юрисдикция само подаването на този акт в пощенска станция на единствения оператор, определен за предоставянето на универсалната услуга, при това без обективна обосновка, изведена от съображения за обществен ред или обществена сигурност.
- 2) Публичен орган, определен като еманация на държава членка, не може да се позове на самата Директива 97/67, изменена с Директива 2008/6, срещу частноправен субект.

Подписи